

आ sperare - cf. आशा - altera a शास् fausta precari, benedicere, mutatâ vocali radicali in इ, derivatur.)

आशी *f.* serpentis dens eminens; *v.* आशीविष.

आशीर्वाद *m.* (TATP. ex अशिस् - *v.* gr. 73. et 192. - et वाद sermo) fausta precans dictum, benedictio. N. 18. 21. IN. 2. 11.

आशीविष *m.* (BAH. ex आशी et विष venenum) serpens. AM.

आशु *Adv.* celeriter, cito. (Neutrum perdit Adjectivi cu gr. ὠκύς respondet; lat. acu-pedeus apud Festum. Huc etiam cum Pottio 2. 54. trahimus aqui-la, ita ut τῷ उ vocis आशु vocalis i sit adjecta sicut e. c. in tenui-s e तनु; etiam accipiter, quod male ab accipiendo deducitur; est velociter volans vel potius veloces alas habens (ὠκύπτερος), ita ut acci ortum sit assimilatione ex aqi sicut e. c. gr. τέσσαρες et प्राcr. चत्तारे = चत्वारस्, *v.* gr. comp. 312. E german. vet. huc retulerim Verba dhīan, dhīen, dhīon persequi, quae a Substantivo dh-ta persecutio, proscriptio, quod est nostrum Acht, descendunt. In Sanscrito ipso vox अश्व equus originem trahere videtur ex nostro आशु, ita ut sit correpta ex आश्व vel आशव et equus a velocitate sit nominatus, cui qualitati etiam nomina तुरग, तुरङ्ग et तुरङ्गम debet. आशुग *m.* (e praec. et ग iens, a r. गा suff. अ) 1) ventus. 2) sagittā.

आशुत्व *n.* (ab आशु s. त्व) celeritas.

आशुशुक्लणि *m.* (celeriter siccans ex आशु et शुक्लणि a r. शुष् adjectā sibilante, quā cum Desiderativis convenit, suff. अनि) 1) ignis. AM. 2) aër, ventus.

आश्चर्य (r. चर praef. आ adjecto श् euphonico - *v.* gr. min. 111. ann. 2. - s. य) 1) Adj. mirus, mirabilis. 2) Subst. n. miraculum. N. 23. 14. BH. 2. 29. 11. 6.

आश्चर्यमय Adj. (a praec. s. मय) miraculosus, mirabilis. BH. 11. 11.

आश्रम *m.* (r. अम् s. अ) eremitarum sedes.

आश्रय *m.* (r. शि ire, s. अ) 1) aditio, appropinquatio, (praesertim tutelae, defensionis, patrocini causā), actio

confugiendi, refugiendi ad aliquem. 2) perfugium, refugium, domicilium, domus. 3) vicinitas. 4) fraus, fallacia, dolus. BH. 4. 20. SA. 6. 7. IN. 4. 9.

आश्रयाश *m.* (ex आश्रय domus et आश edens) ignis. HIT. 76. 16.

आष्ट *n.* aether, coelum. (A. 10. 53. pro आष्टैश् cum ed. Calc. legendum est आस्यैश्).

आस् 2. 4. 1) sedere. BR. 1. 2. N. 1. 18. BH. 2. 54. 3. 6. 2) esse (ita स्था stare item significat esse). N. 16. 30.

HIT. 44. 11. UR. 70. 19.: तूष्णीम् एवा स्ते; 92. 8.: आयुष्मान् आस्ताम् अयम्; in Pass. HIT. 57. 17.: तूष्णीम् आस्यताम्. (Gr. ἦ(σ)-μαι, ἦ(σ)-ται; e lat. lingua cum Pottio huc traxerim asa, unde serior forma dra, porro ā-nus pro as-nus (cf. आसन). Fortasse radix verbi substantivi अस् correpta est ex आस्).

c. अधि 1) insidere c. acc. loci. UR. 62. 13.: जम्भूविटपम् आध्यास्ते. 2) tenere, inhabitare. SA. 7. 7. MAN. 7. 77. RAM. ed. Ser. I. 57. 2.

c. अनु i. q. simpl. N. 7. 3.

c. उत *v.* उदासीन.

c. उप 1) assidere. SA. 6. 25. In Passivo: SAK. 45. 14. 2) colere, venerari, ministrare, servire. BH. 9. 15. (schol. उपासते सेवन्ते), 12. 2. 6. N. 26. 33. 3) peragere, perficere. RAM. I. 29. 21. ed. Ser.: स्वयंवरम् उपास्महे. 4) perferre, tolerare. DR. 4. 20.

c. उप praef. परि (पर्युपास्) 1) circumsedere, trop. colere. N. 1. 11. (पर्युपासच् कचोम् secundum prim. classem PAR. pro पर्युपास्त शचोम्). BH. 9. 22. 12. 1. 3. 2) adesse, interesse, e. c. pugnae. A. 8. 20.

c. सम् simul, junctim sedere. SA. 6. 27.

आस *m.* (r. अस् conjicere, s. अ) arcus. HEM.

आसक्त *v.* सज्ज.

आसङ्ग *m.* (r. सज्ज s. अ) Subst. abstr. adhaesio, trop. additum, deditum, studiosum esse. BH. 4. 20. (cf. सङ्ग).

आसञ्जन *n.* (r. सज्ज s. अ) adhaesio. SAK. 24. 6. infr.

आसन *n.* (r. आस् s. अ) 1) sessio. N. 2. 4. 2) mora, commoratio. HIT. 119. 17. 3) sedes, sedile. SA. 3. 6. IN. 2. 20.